

3 söndagen 'under året' - år C

Ingångsantifon (Ps 96:1, 6)

Sjung till Herrens ära en ny sång, sjung till Herrens ära, alla länder. Majestät och härlighet är inför hans ansikte, makt och glans i hans helgedom.

Inledning

Liksom varje söndag församlas vi också idag i detta kapell/denna kyrka, för att lyssna till Herren och livnära oss av hans ord, och för att uppleva glädjen i denna gemenskap, församlad i broderlig kärlek. Kristus, som blev smord av helig Ande och sänd att frambära ett glädjebud till de fattiga, förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna året som Herren har valt, han uppfyller idag profeternas förkunnelser om hans messianska sändning. Må vi bli värdiga att delta i detta stora mysterium.

Eftersom vi är medvetna om våra svagheter och synder, låt oss bekänna dem och be Herren om barmhärtighet.

HERRE - du är Messias, som uppfyller de gammaltestamentliga profetiorna. Herre, förbarma dig.
KRISTUS - du är Messias, som frälser varje människa. Kristus, förbarma dig.
HERRE - du är Messias som sänder din ande in i våra hjärtan. Herre, förbarma dig.

Kollektbön

Allsmäktige, evige Gud, styr våra handlingar enligt din vilja, så att vi i din älskade Sons namn blir rika på goda gärningar. Genom honom, Jesus Kristus...

Första läsningen - Neh 8:2-4a, 5-6, 8-10 (De läste ur Guds lagbok och tolkade den)

Läsning ur profeten Nehemjas bok.

Esra, den skriftlärde, bar fram lagboken inför hela församlingen av män och kvinnor och alla som var mogna nog att lyssna. Det var den första dagen i sjunde månaden. Han läste ur lagen på torget framför Vattenporten, från tidigt på morgonen till mitt på dagen, för männen och kvinnorna och alla som var mogna nog, och hela folket lyssnade uppmärksamt till lagens ord. Esra, den skriftlärde, stod på en tribun av trä som hade byggts enkom för detta tillfälle. Och Esra öppnade bokrullen i hela folkets åsyn — han stod ju högre än de — och när han öppnade den reste sig hela folket upp. Esra prisade Herren, den store Guden, och med lyfta händer ropade hela folket: »Amen, amen.« De böjde knä och föll ner och tillbad Herren med ansiktet mot marken. De läste ur Guds lagbok, tolkade den och utlade den, så att folket förstod vad som lästes. Provinsguvernören Nehemja, prästen Esra, den skriftlärde, och leviterna, som undervisade folket, sade till de församlade: »Denna dag är helgad åt Herren, er Gud. Ni skall inte sörja och gråta.« Ty hela folket grät när de hörde vad som stod i lagen. Och Esra fortsatte: »Gå nu hem och njut av god mat och sött vin och dela med er åt dem som inte har kunnat förbereda

någonting. Ty denna dag är helgad åt vår Herre. Var inte bedrövade. Den glädje Herren ger är er styrka.«
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm - Ps 19:8-10, 15

R: Alla dina ord är ande och liv. (619)

Herrens lag är utan brist och vederkvicker själen, *
Herrens vittnesbörd är fast och gör den oerfarne vis.
Herrens befallningar är rätta och ger glädje åt
hjärtat, *
Herrens bud är klart och upplyser ögonen.

Herrens fruktan är ren och består för évigt, *
Herrens stadgar är sanning, de är alla rättfärdiga.
Låt mina ord och mitt hjärtas tankar behåga dig, *
Herre, min klippa och min förlössare.

Andra läsningen - 1 Kor 12:12-30 (Ni utgör Kristi kropp)

Läsning Paulus första brev till korinthisarna.
Liksom kroppen är en och har många delar och alla de många kroppsdelarna bildar en enda kropp, så är det också med Kristus. Med en och samma Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samma Ande att dricka. Kroppen består inte av en enda del utan av många. Om foten säger: »Jag är ingen hand, jag hör inte till kroppen«, så hör den likafullt till kroppen. Och om örat säger: »Jag är inget öga, jag hör inte till kroppen«, så hör det likafullt till

kroppen. Om hela kroppen var öga, vad blev det då av hörseln? Om allt var hörsel, vad blev det då av luktsinnet? Men nu har Gud gett varje enskild del just den plats i kroppen som han ville. Om alltsammans var en enda kroppsdel, vad blev det då av kroppen? Nu är det emellertid många delar, men en enda kropp.

Ögat kan inte säga till handen: »Jag behöver dig inte«, och inte heller huvudet till fötterna: »Jag behöver er inte.« Tvärtom, också de delar av kroppen som verkar svagast är nödvändiga, och de delar av kroppen som vi inte tycker är fina, dem gör vi så mycket finare, och de delar vi skäms för omger vi med så mycket större anständighet, något som de anständiga delarna inte behöver. Men när Gud satte samman kroppen lät han de ringare delarna bli särskilt ärade, för att det inte skulle uppstå splittring inom kroppen och för att alla delarna skulle visa varandra samma omsorg. Lider en kroppsdel, så lider också alla de andra. Blir en del hedrad, så gläder sig också alla de andra.

Ni utgör Kristi kropp och är var för sig delar av den. I sin församling har Gud gjort några till apostlar, andra till profeter, andra till lärare; åt några har han gett gåvan att göra under, att bota sjuka, att hjälpa, att styra, att tala olika slags tungotal. Kan alla vara apostlar? Eller profeter? Eller lärare? Kan alla göra under? Eller bota sjuka? Kan alla tala med tungor eller tolka sådant tal?

Så lyder Herrens ord.

Halleluja

Herren har sänt mig att frambära ett glädjebud till de fattiga och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium - Luk 1:1-4; 4:14-21 (Jesus i Nasarets synagoga; nådens år)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Lukas.

Många har redan sökt ge en samlad skildring av de stora händelser som ägt rum ibland oss, så som de har berättats för oss av dem som från första stund var ögonvittnen och blev ordets tjänare, och efter att grundligt ha satt mig in i allt ända från början har nu också jag beslutat att i rätt ordning skriva ner det för dig, högt ärade Theofilos, för att du skall förstå att de upplysningar du har fått är tillförlitliga.

Med Andens kraft inom sig återvände Jesus till Galileen, och ryktet om honom spred sig i hela trakten. Han undervisade i deras synagogor, och alla lovprisade honom. Han kom till Nasaret, där han hade växt upp, och på sabbaten gick han till synagogan, som han brukade. Han reste sig för att läsa, och man gav honom profeten Jesajas bok. När han öppnade den fann han det ställe där det står skrivet: Herrens ande är över mig, ty han har smort mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren. Han rullade ihop boken och gav den tillbaka till tjänaren och satte sig. Alla i synagogan hade sina blickar riktade mot honom. Då började han tala till dem och sade: »I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig.«
Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Förenade i Kristus som idag fullbordar vår frälsning, bär vi fram våra gemensamma böner inför vår Fader i himlen.

1. För Kristi kyrka, att hon genom att förkunna Jesu lära må omfatta alla människor på vår jord, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

2. För alla som blivit kallade att vara herdar i kyrkan, att de, liksom Kristus och med Andens hjälp fullföljer sina uppgifter och förpliktelser, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

3. För missionärerna, som i Kristi namn förkunnar evangeliet för dem som ännu inte känner Kristus, att deras förkunnelse ger riklig skörd, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

4. För dem som deltar i trosundervisning, att de lär känna Jesus allt bättre, blir honom allt mer lika och växer till i tron, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

5. För alla oss som är samlade här, att vi blir styrkta av Kristi ord och hans kropp, och i vårt dagliga liv handlar enligt hans vilja, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

Gud, genom att sända din son till jorden har du fullbordat alla profetior. Hör bönerna från oss vilkas hjärtan, fulla av hopp, vilar i dig. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, ta med välbehag emot vårt offer, och låt det helga oss, så att vi leds allt närmare den fulla friheten i Jesus Kristus, vår Herre.

Prefation III för söndagar "under året"

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi frambär lovets offer och förkunnar din ära, allsmäktige, evige Gud, barmhärtige himmelske Fader.

Ty du har visat din oändliga gudomliga makt genom att komma oss människor till hjälp. När din Son blev människa, lät du vår dödliga natur bli oss till frälsning och vår förgänglighet vägen till oförgänglighet och liv i Jesus Kristus, vår Herre.

Genom honom tillber änglarna din härlighet och sjunger i fröjd inför din åsyn.

Låt även oss få förenas med dem och prisa ditt namn utan ände:

Kommunionantifon (jfr Ps 34:6)

Träd fram till Herren, ta emot hans ljus, och era ansikten skall inte rodna av blygsel.

Bön efter kommunionen

Allsmäktige Gud, låt det gudomliga liv som givits oss i detta sakrament bli kraften bakom allt vi är och gör.

Genom Jesus Kristus, vår Herre.

